

Te drága Jézus, mi történt tevéled

Hermann János, 1585–1647

Crüger J., 1640

1. Te drá - ga Jé - zus, mi tör - tént te - vé - led,
Hogy oly ke - mé - nyen sújt a zord í - té - let?
A ször - nyű vét - ket el mi - vel kö - vet - ted?
Mi volt a tet - ted?

2. Megostoroznak, tövissel csúfolnak, Arcodba vágnak, gúnyolódva szólnak, Epét ecettel kínálgatni mernek, Keresztre vernek.

3. Mondd, ennyi kínna mi az eredetje? Jaj, vétkeimmel vertelek keresztre! Amit te szenvedsz, Jézus, én okoztam, Fejedre hoztam.

4. S mily büntetés, mit a világ Reád mért? A jó nyájörző szenved a juháért; A bűnért, melyet szolgák elkövettek, Az Úr fizet meg.

5. Meghal a jó, ki hűség volt s alázat, Az él, ki Isten bántására lázadt; A vétkes ember sértetlen, s bilincsben Ott áll az Isten.

6. Ó, mérhetetlen szeretet, csodás hit, Amely a kínok zord útjára rávitt! Én vígadóva élek és örömben, Te kín-özönben.

7. Ó, nagy Királyom, minden kor Királya, Hűségedet hogy hirdethesse hála? Nincs emberszív, melyben tanács fakadhat: Néked mit adhat?

8. Ha trónusodnál, Jézusom, Vezérem, Fejem ragyogva fürdik majd a fényben: Énekelek, hol szentül zeng az ének, Dícsérve Téged.